

Sygn. akt *I AGa 97/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSA Andrzej Daczyński**

Sędziowie: **SSA Mikołaj Tomaszewski**

SSA Ryszard Marchwicki /spr./

Protokolant: **st. sekr. sąd. Katarzyna Kaczmarek**

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. S. (1) i J. B.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.**

o stwierdzenia nieważności uchwał

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 30 czerwca 2017 r. sygn. akt IX GC 1228/16

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powodów 810 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.**

Mikołaj Tomaszewski Andrzej Daczyński Ryszard Marchwicki

Sygn. akt I AGa 97/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 listopada 2016 r. powodowie: M. S. (1) zamieszkały w P. i J. B. zamieszkały w S. wnieśli o:

- stwierdzenie nieważności uchwały nr (...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. w sprawie wyrażenia zgody na zbycie udziałów wynoszących (...) w prawie własności nieruchomości położonej w P. przy Placu (...), dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. prowadzi księgę wieczystą oznaczoną numerem KW (...),

- stwierdzenie nieważności uchwały nr(...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia Wiceprezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. B. N. na kwotę 1.850 zł brutto na podstawie umowy zlecenia,

oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W odpowiedzi na pozew z dnia 4 stycznia 2017 r. pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2017 r Sąd Okręgowy w Poznaniu :

1. Stwierdził nieważność uchwały Nr(...) Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) spółka z o.o. w P. z dnia 22 sierpnia 2016r. w sprawie wyrażenia zgody na zbycie udziałów (...) spółka z o.o. w prawie własności nieruchomości położonej w P. przy Placu (...), dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. prowadzi księgę wieczystą oznaczoną numerem KW (...) wynoszących(...)
2. Stwierdził nieważność uchwały Nr (...)Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) spółka z o.o. w P. z dnia 22 sierpnia 2016r. w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia wiceprezesa zarządu spółki (...) spółka z o.o. Pana B. N. na kwotę 1850 zł (słownie jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych 00/100) brutto na podstawie umowy zlecenia.
3. Kosztami procesu obciążył w całości pozwanego i zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 5097 zł, w tym kwotę 1080 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawą rozstrzygnięcia były następujące ustalenia i wnioski Sądu Okręgowego :

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. powstała na podstawie aktu notarialnego zawartego w dniu 6 czerwca 2013 r.

Kapitał zakładowy pozwanej spółki wynosi 5.000 zł i dzieli się na 100 udziałów, każdy o wartości nominalnej 50 zł.

B. N., jedyny członek zarządu pozwanej spółki, posiada w niej 34 udziały, a powód M. S. (1) 33 udziały.

Do dnia 18 czerwca 2014r. pozostałe 33 udziały w pozwanej spółce posiadała (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.. Udziały te zostały nabyte przez drugiego z powodów – J. B. w drodze licytacji komorniczej w dniu 18 czerwca 2014r., prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Śremie P. M. w sprawie egzekucyjnej Km 551/14. W protokole z tej czynności brak jakichkolwiek wniosków i oświadczeń stron. W protokole sprzedaży ruchomości udzielono przybicia J. B. – w trybie art. 869 k.p.c. – i zarówno wierzyciel, jak i dłużnik nie złożyli do protokołu skargi na udzielenie przybicia. J. B. uiścił cenę licytacyjną.

Postanowieniem z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie o sygnaturze akt II Co 4160/15 Sąd Rejonowy Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu wstrzymał wykonanie przybicia z dnia 18 czerwca 2014 r. na rzecz J. B. wydane w sprawie Km 551/15.

Postanowieniem z dnia 5 maja 2016 r. w sprawie o sygnaturze akt IV Cz 2298/15 Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił zażalenie (...) Sp. z o.o. i B. N. na postanowienie Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 1 października 2015 r. w sprawie o sygnaturze akt II Co 4160/15. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że „Postanowieniem (...) z dnia 1 października 2015 r. Sąd Rejonowy (...) odrzucił zażalenie skarżących (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. i B. N. na postanowienie z dnia 10 sierpnia 2015 r., oddalające skargę na czynności w/w komornika sądowego podjęte w sprawie Km 551/15 – prowadzenie egzekucji ze sprzedaży 33 udziałów w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o. w P., dokonanie ich wyceny, przystąpienie do licytacji sprzedaży wskazanych udziałów, udzielenie przybicia z dnia 18 czerwca 2014 r. na rzecz J. B. i zaniechanie przez komornika wystąpienia do

Sądu Rejestrowego o zarządzenie sprzedaży udziałów” – a to z uwagi na niedopuszczalność zażalenia. Pozwana spółka oraz prezesa zarządu pozwanej B. N. byli uczestnikami tegoż postanowienia.

Pismami z dnia 5 sierpnia 2014 r., 5 września 2014 r. oraz 27 maja 2016 r. powód J. B. informował wiceprezesa zarządu pozwanej spółki (...) o fakcie nabycia udziałów oraz zwracał się do niego o złożenie stosownego wniosku w zakresie zmian osobowych w spółce do Krajowego Rejestru Sądowego. Do pism J. B. dołączał kserokopię protokołu z dnia 18 czerwca 2014 r. oraz pokwitowanie zapłaty ceny.

Pismem z dnia 31 sierpnia 2016 r. B. N. poinformował J. B., iż nie widnieje on w rejestrze przedsiębiorców KRS oraz księdze udziałów pozwanej spółki jako jej wspólnik.

W dniu 9 kwietnia 2014 r. przed notariuszem K. M. w P., B. N. działający w imieniu i na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. zawarł z A. R. (2) umowę pożyczki kwoty 150.000 zł i poddał spółkę egzekucji do kwoty 200.000 zł, na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 k.p.c. B. N. w imieniu pozwanej spółki ustanowił na rzecz pożyczkodawcy zabezpieczenie zwrotu pożyczki w postaci hipoteki umownej na całym przysługującym spółce udziale (...) w prawie własności nieruchomości położonej przy Placu (...) w P., dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. prowadzi księgę wieczystą o nr (...).

W piśmie z dnia 5 sierpnia 2016 r. pozwana spółka zawarła informację o zwołaniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników na dzień 22 sierpnia 2016 r., wskazując przy tym miejsce oraz porządek obrad. Pismo to nie zostało doręczone żadnemu z powodów. Nie skierowano go w ogóle do J. B.. Natomiast do M. S. (1) informacja została wysłana przesyłką kurierską. Zawiadomienie nie zostało jednakże doręczone powodowi M. S. (1) w dniu 5 sierpnia 2016r. z uwagi na „brak odbiorcy”. Pomimo tego na potwierdzeniu nadania przesyłki umieszczono adnotację „odmowa przyjęcia przesyłki” i godz. 18.02.

W dniu 5 sierpnia 2016r. M. S. (1) przebywał we W., gdzie z jego udziałem w godzinach wczesnopopołudniowych sporządzono akt notarialny nr repertorium (...). Do P. powód M. S. (1) wrócił po godzinie 19:00.

W dniu 22 sierpnia 2016 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o., na które stawili się B. N. – wiceprezes zarządu pozwanej spółki oraz pełnomocnik (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. D. K..

Na zgromadzeniu podjęto 7 uchwał, a w tym: uchwałę nr (...) w przedmiocie wyrażenia zgody na zbycie udziałów (...) Sp. z o.o. w prawie własności nieruchomości położonej w P. przy Placu (...) wynoszących (...) oraz uchwałę nr (...) w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia wiceprezesa zarządu (...) Sp. z o.o. B. N. na kwotę 1.850 zł brutto na podstawie umowy zlecenia.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dokumentów i wydruków. Ich wiarygodność – z poniżej opisanym wyjątkiem, a tym samym i moc dowodowa, nie została przez żadną ze stron skutecznie zakwestionowana. Dokumenty prywatne stosownie do treści 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach, natomiast dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 § 1 k.p.c.). Za wiarygodne Sąd uznał kserokopie dokumentów oraz wydruki komputerowe załączone do akt sprawy. Niepodpisane wydruki komputerowe nie stanowią dokumentu w rozumieniu art. 244 i 245 k.p.c., ale ze względu na to, że w kodeksie postępowania cywilnego nie zawarto zamkniętego katalogu środków dowodowych, dopuszczalne jest skorzystanie z każdego źródła informacji o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, jeśli tylko nie jest to sprzeczne z przepisami prawa - por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2008 r. I CSK 138/08. Wydruki stanowią inny dowód w sprawie, zgodnie z art. 309 kpc.

Jednakże Sąd nie dał wiary kserokopii potwierdzenia nadania i odbioru pisma z dnia 5 sierpnia 2016 r. stanowiącego zawiadomienie M. S. (1) o terminie, miejscu i porządku obrad Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki. Kserokopia ta nie stanowiła dla Sądu wiarygodnego materiału dowodowego z uwagi na przedstawienie przez stronę powodową dokumentu świadczącego o innych okolicznościach doręczenia przesyłki, niż te wynikające z kserokopii potwierdzenia nadania i odbioru.

Ponadto powyższe ustalenia sąd dokonał na podstawie wiarygodnych jego zdaniem zeznań świadka J. K., oraz pozwanych.

W tak ustalonym stanie faktycznym w oparciu o w/w dowody Sąd Okręgowy uznał powództwo za uzasadnione .

Sąd I Instancji ustalił , że powodowie nie byli prawidłowo zawiadomieni o walnym zgromadzeniu , a więc przysługiwała im legitymacja do zaskarżenia uchwał , tym bardziej , że będąc na walnym głosowali by przeciw uchwałom.

Zachowany został zdaniem sądu również termin do zaskarżenia uchwał .

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 obciążając pozwanego poniesionymi przez powodów kosztami procesu w kwocie 5.097 zł, na które składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 4.000 zł ustalona na podstawie art. 29 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.080 zł wynikające z § 8 ust. 1 pkt 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany .Zaskarżył wyrok w całości zarzucając :

1. naruszenie przepisów postępowania - art. 364 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 874 k.p.c. w zw. z art. 911(7) § 4 k.p.c., mające wpływ na treść orzeczenia, poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji wadliwe ustalenie, iż dokument w postaci protokołu sprzedaży ruchomości sporządzony przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Śremie P. M., sygn. akt: KM 651/14 z dnia 18 czerwca 2014 roku pozwala na ustalenie, że przybicie udzielone na rzecz J. B. jest prawomocne, a J. B. stał się właścicielem udziałów w (...) sp. z o.o., pomimo braku stwierdzenia prawomocności ww. przybicia przez uprawniony organ, skutkujące bezpodstawnym przyjęciem, iż J. B. przysługuje legitymacja czynna do występowania w niniejszym postępowaniu;

2. naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., mające wpływ na wynik sprawy, polegające na ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci: protokołu sprzedaży ruchomości z dnia 18 czerwca 2014 roku sporządzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Śremie P. M., sygn. akt: KM 551/14 oraz pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Śremie P. M. z dnia 17 lutego 2017 roku skierowanego do Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, sygn. akt: P. V. Ns Rej KRS (...) z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, a w konsekwencji błędnym przyjęciu, iż: treść ww. dokumentów pozwala na ustalenie, iż w dniu 18 czerwca 2014 roku J. B. nabył 33 udziały w kapitale zakładowym (...) sp. z o.o., dokumenty te stanowią dowód przejścia udziałów w rozumieniu art. 187 § 1 k.s.h., a przybicie udzielone na rzecz J. B. jest prawomocne, mimo iż zarówno treść protokołu sprzedaży ruchomości z dnia 18 czerwca 2014 roku, jak i treść pisma Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Śremie P. M. z dnia 17 lutego 2017 roku, nie wskazuje, iż na rzecz J. B. udzielono prawomocnego przybicia, skutkujące bezpodstawnym przyjęciem, iż J. B. przysługuje legitymacja czynna do występowania w niniejszym postępowaniu;

3. naruszenie przepisów postępowania ~ art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., mające wpływ na wynik sprawy, polegające na ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, wskutek braku wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji nieuprawnione przyjęcie, iż: informacja widniejąca w systemie elektronicznego śledzenia przesyłek kurierskich firmy (...) o treści „brak odbiorcy” świadczy o nieobecności M. S. (2) w dniu 5 sierpnia 2016 roku o godz. 18:02 w P. pod adresem wskazanym w treści zaproszenia na Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. wyznaczonego na dzień 22 sierpnia 2016 roku, mimo iż powyższy wniosek pozostawał w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w postaci: potwierdzenia nadania ww. przesyłki zawierającego adnotację kuriera o treści: „odmowa przyjęcia przesyłki”, jak również oświadczenia (...) s.c. z dnia 22 czerwca 2017 roku, zgodnie z którym: „Odbiorca odmówił przyjęcia tejże przesyłki, co zostało odnotowane na liście przewozowym przez kuriera doręczającego”, skutkujące bezpodstawnym przyjęciem, iż M. S. (2) nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie,

miejscu i porządku obrad Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. wyznaczonego na dzień 22 sierpnia 2016 roku;

4. naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., mające wpływ na wynik sprawy, polegające na ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, wskutek braku wszechstronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji nieuprawnione przyjęcie, iż: przedstawiony przez stronę pozwaną dokument w postaci potwierdzenia nadania i odbioru zaproszenia na Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) sp. z o.o. z dnia 5 sierpnia 2016 roku jest niewiarygodny z uwagi na przedstawienie przez stronę powodową dowodu z dokumentów świadczących o innych okolicznościach doręczenia przesyłki ocenionego przez Sąd I instancji jako wiarygodny mimo iż ww. dowód pozostawał w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym: potwierdzeniem nadania przesyłki kurierskiej z dnia 5 sierpnia 2016 roku zawierającym adnotację kuriera o treści: „odmowa pnyjęcia przesyłki”, jak również oświadczeniem (...) s.c. z dnia 22 czerwca 2017 roku, zgodnie z którym: „Odbiorca odmówił przyjęcia tejże przesyłki, co zostało odnotowane na liście przewozowym przez kuriera doręczającego”, a także dowodem z przesłuchania wiceprezesa zarządu pozwanej spółki (...), które w sposób spójny i konsekwentny wskazywały, iż M. S. (2) odmówił odbioru adresowanej do niego przesyłki, skutkujące bezpodstawnym przyjęciem, iż M. S. (1) nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie, miejscu i porządku obrad Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) sp. z o.o. wyznaczonego na dzień 22 sierpnia 2016 roku;

5. naruszenie przepisów postępowania ~ art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., mające wpływ na wynik sprawy, polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów wskutek sprzecznej z zasadami logiki oceny dowodu w postaci przedłożonego przez stronę powodową wydruku ze strony internetowej firmy kurierskiej, a mianowicie - przyjęcia, iż dowód ten jest wiarygodny i stanowi podstawę ustaleń Sądu I Instancji co do tego, czy M. S. (2) umożliwiono odbiór przesyłki stanowiącej zawiadomienie o Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników z dnia 22 sierpnia 2016 roku, a jednocześnie, że dowód ten jest niewiarygodny w zakresie wskazanej w nim godziny doręczenia (00:00) - s. 14 akapit 1 uzasadnienia wyroku;

6. naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., mające wpływ na wynik sprawy, polegające na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów wskutek:

7. niekonsekwencji w stosowanych przez Sąd I Instancji kryteriach oceny dowodów, to jest stosowaniu przyjętych przez Sąd I instancji kryteriów oceny wiarygodności dowodów wyłącznie w stosunku do dowodów przedstawionych przez stronę pozwaną w postaci: potwierdzenia nadania przesyłki kurierskiej z dnia 5 sierpnia 2016 roku oraz oświadczenia (...) s.c. z dnia 22 czerwca 2017 roku oraz ich ocenie jako posiadających mniejszą wartość dowodową z uwagi na okoliczność, iż stanowią one dokumenty prywatne, mimo iż dowodem stanowiącym podstawę ustaleń Sądu I Instancji w kwestii odbioru przesyłki z dnia 5 sierpnia 2016 roku przez M. S. (2) jest informacja widniejąca w systemie elektronicznego śledzenia przesyłek firmy (...) s.c., a zatem dowód nie stanowiący jakiegokolwiek oświadczenia, czy dokumentu prywatnego;

8. stosowaniu wadliwych kryteriów oceny dowodów, polegających na przyjęciu, iż fakt przedłożenia przez stronę powodową protokołu notarialnego stwierdzenia strony internetowej o określonej treści powoduje, iż dowód ten posiada większą doniosłość prawną niż przedłożone przez pozwaną potwierdzenie nadania i odbioru przesyłki z dnia 5 sierpnia 2016 roku oraz oświadczenia firmy (...) s.c. z dnia 22 czerwca 2017 roku, gdyż pierwszy ze wskazanych dowodów miał postać czynności notarialnej, mimo iż sporządzony w formie notarialnej protokół stwierdzający istnienie strony internetowej o określonej treści potwierdza wyłącznie fakt, iż w określonym dniu, określona strona internetowa miała określoną w akcie notarialnym treść (ma zatem walor zabezpieczający określoną treść strony internetowej) i w żaden sposób nie przemawia za prawdziwością danych zawartych na stronie internetowej objętej treścią;

9. naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., mające wpływ na wynik sprawy, polegające na ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej

oceny dowodów, wskutek braku wszechstronnego rozpatrzenia zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a także ocenie zgromadzonego materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, a w konsekwencji błędne przyjęcie, iż w dniu 5 sierpnia 2016 roku M. S. (1) wrócił do P. po godzinie 19:00, mimo, iż:

1) dowody przeprowadzone na wskazaną okoliczność, tj. zeznania świadka J. K. oraz przesłuchania powoda M. S. (2) były w tym zakresie sprzeczne,

2) znaczny upływ czasu od dnia 5 sierpnia 2016 roku winien przemawiać za uznaniem zeznań ww. świadków określających w sposób odmienny, lecz precyzyjny, godzinę powrotu do P. w dniu 5 sierpnia 2016 roku za niewiarygodne,

3) ustalenie ww. okoliczności pozostawało w sprzeczności ze zgromadzonymi w sprawie dowodami z dokumentów w postaci: potwierdzenia nadania przesyłki kurierskiej z dnia 5 sierpnia 2016 roku oraz oświadczenia (...) s.c. z dnia 22 czerwca 2017 roku.

10. naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., mające wpływ na wynik sprawy, polegające na ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego z przekroczeniem granic swobodnej oceny dowodów, tj. z naruszeniem zasad doświadczenia życiowego, wskutek oceny zeznań świadka J. K. oraz przesłuchania powoda M. S. (1) w zakresie dotyczącym godziny powrotu ww. osób do P. w dniu 5 sierpnia 2016 roku za wiarygodne, mimo iż ww. zeznania pozostawały sprzeczne we ww. zakresie, a nadto były one sprzeczne z treścią materiału dowodowego w postaci: potwierdzenia nadania przesyłki kurierskiej z dnia 5 sierpnia 2016 roku oraz oświadczenia (...) s.c. z dnia 22 czerwca 2017 roku, a nadto - zważywszy na znaczny upływ czasu od dnia 5 sierpnia 2016 roku były one niewiarygodne.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwany wniósł o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości ;

2. zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania w I i II Instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, powiększonych o kwotę 17,-zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa;

3. ponadto wniósł o zwrócenie się na podstawie art. 382 k.p.c. przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu do Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z wnioskiem o udostępnienie dokumentów znajdujących się w aktach rejestrowych (...) sp. z o.o. w postaci: pisma J. B. z dnia 16 września 2014 roku, postanowienia Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 10 grudnia 2014 roku sygn. akt: (...). KRS (...), pisma M. S. (2) z dnia 4 sierpnia 2016 roku, pisma M. S. (2) z dnia 6 września 2016 roku, wniosku M. S. (2) z dnia 23 stycznia 2017 roku, zarządzenia Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, V. Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 3 lutego 2017 roku {kopie ww. dokumentów przedkładam w załączeniu}. a następnie przeprowadzenie dowodów z ww. dokumentów na okoliczność: odmowy przyjęcia do akt sprawy protokołu sprzedaży ruchomości z dnia 18 czerwca 2014 roku, sygn. akt: KM 551/14 przez Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu V. Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, braku uwzględnienia wniosków powoda M. S. (2) oraz powoda J. B. o ujawnienie J. B. w charakterze udziałowca w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, braku podjęcia przez Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego jakichkolwiek działań przymuszających zarząd pozwanej spółki do ujawnienia J. B. w charakterze udziałowca w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prawomocnego zakończenia sprawy z wniosku o ujawnienie J. B. w charakterze wspólnika pozwanej spółki na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 10 grudnia 2014 roku.

W odpowiedzi na apelację powodowie wnieśli o jej oddalenie oraz zasądzenie na ich rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego tym kosztów zastępstwa procesowego za II instancję według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego okazała się nieuzasadniona.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd Apelacyjny w pełni podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Okręgowy i przyjmuje je za własne bez konieczności ponownego ich przytaczania w niniejszej części uzasadnienia.

Sąd Okręgowy nie dopuścił się naruszenia ani prawa procesowego ani prawa materialnego. W oparciu o dowody zaofiarowane przez strony Sąd ten dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, wyciągając na ich podstawie właściwe wnioski przy zastosowaniu przepisów, odnoszących się do okoliczności sprawy. Ocena ta zasługuje na aprobatę Sądu Apelacyjnego, który podziela przekonującą argumentację prawną, która legła u podstaw zaskarżonego orzeczenia. Pisemne motywy zaskarżonego orzeczenia zawierają wyczerpujący, logiczny i spójny wywód, poparty stanowiskiem judykatury, który doprowadził Sąd do ustalenia, iż na gruncie tej sprawy, w świetle jej okoliczności faktycznych, powstały podstawy do uchylenia zaskarżonych uchwał jako, że ziściły się przesłanki art. 250 – 252 k.s.h.

W pierwszej kolejności ustosunkowując do zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. wskazać należy, że zupełnie nie zasługiwał on na uwzględnienie. Zgodnie z tym przepisem sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Taka ocena dokonywana jest na podstawie przekonania Sądu, jego wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto winna uwzględniać wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wiążąc ich moc i wiarygodność - odnieść je do pozostałego materiału dowodowego (wyrok Sądu Najwyższego z 10 czerwca 1999 r. II UK 685/98).

Zastosowanie swobodnej oceny dowodów ma na celu ustalenie elementów podstawy faktycznej powództwa zgłoszonego w postępowaniu cywilnym. Sąd musi bowiem przed rozstrzygnięciem o żądaniach strony ustalić, czy jej twierdzenia o faktach znajdują podstawę w materiale dowodowym, czy też nie. Swobodna ocena dowodów pozwala zatem w przypadku sprzeczności wniosków płynących z przeprowadzonych dowodów, jednym dać wiarę, a innym odmówić waloru wiarygodności. Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy z dwóch przeciwstawnych źródeł wiedzy o zdarzeniach faktycznych, sąd ma prawo oprzeć swoje stanowisko, wybierając to, które uzna za bardziej wiarygodne, korzysta bowiem ze swobody w zakresie oceny dowodów (tak, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 31 marca 2004 r., III CK 410/02, opubl. Legalis).

W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego na gruncie art. 233 k.p.c. przyjmuje się, iż wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie i rozważenie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzeniu poszczególnych dowodów, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 417/01).

Jak ujmuje się w literaturze, moc dowodowa oznacza siłę przekonania uzyskaną przez sąd wskutek przeprowadzenia określonych środków dowodowych na potwierdzenie prawdziwości lub nieprawdziwości twierdzeń na temat okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy; zaś wiarygodność decyduje o tym, czy określony środek dowodowy, ze względu na jego indywidualne cechy i obiektywne okoliczności, zasługuje na wiarę. Przyjmuje się jednocześnie, że ramy swobodnej oceny dowodów muszą być zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wiążąc ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 1980 r., II URN 175/79, OSNC 1980/ 10/200;

uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98, OSNAPiUS 2000/ 17/655; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2000 r., III CKN 1049/99, Lex nr 51627; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2000 r., IV CKN 1097/00, Lex nr 52624; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2000 r., V CKN 94/00, Lex nr 52589; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2000 r., IV CKN 1383/00, Lex, nr 52544; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2001 r., II UKN 423/00, OSNP 2003, Nr 5, poz. 137; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2002 r., IV CKN 859/00, Lex, nr 53923; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1050/00, Lex, nr 55499; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00, Lex, nr 56906; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., IV CKN 1316/00, Lex, nr 80273).

Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi pozostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego nie uwzględnia jednoznacznych, praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., sygn. akt IV CKN 1316/00" wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 r., sygn. akt I CKN 1169/99, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2000 r., sygn. akt IV CKN 1097/00).

I tak stwierdzić należy że w świetle powyższy uwag nieuzasadnione są zarzuty dotyczące naruszenia przez sąd swobodnej oceny dowodów przy ocenie skuteczności doręczenia zawiadomienia o terminie walnego zgromadzenia powodowi M. S. (1)

W aktach sprawy znajdują się sprzeczne dowody co do okoliczności doręczenia i tak z jednej strony mamy dokument prywatny kuriera oraz jego oświadczenie , że adresat odmówił odbioru przesyłki , a z drugiej informację ze strony internetowej dotyczącą śledzenia przesyłek kurierskich poświadczoną notarialnie, iż nie zastano odbiorcy oraz zeznania świadka – J. K. i powoda M. S. (1) , że nie było Go w tym dniu o godzinie wskazanej na przesyłce w P.. Ocena dokonana przez sąd i danie wiary świadkowi i powodowi nie narusza art. 233 § 1 k.p.c.

Wbrew twierdzeniom pozwanego kurier nie wyjaśnił rozbieżności , a jedynie w pisemnym oświadczeniu stwierdził , że „ odbiorca odmówił przyjęcia przesyłki co zostało odnotowane na liście przewozowym przez kuriera doręczającego”. (k.258)

Sąd Okręgowy oceniając zgromadzony w tym zakresie materiał dowody przyjął za wiarygodną wersję powoda M. S. (1) która została potwierdzona informację ze strony internetowej dotyczącą śledzenia przesyłek kurierskich poświadczoną notarialnie oraz zeznaniami świadka J. – K. co do tego , że został nieprawidłowo zawiadomiony o terminie walnego zgromadzenia , gdyż w chwili kiedy kurier doręczał przesyłkę nie było go w domu.

W rozpoznawanej sprawie nie można zarzucić Sądowi, I Instancji, iż wyprowadził logicznie błędne wnioski z ustalonych przez siebie okoliczności, czy też przyjął fakty za ustalone bez dostatecznej podstawy (fakty, które nie zostały potwierdzone materiałem), bądź przeciwnie - uznał za nieudowodnione pewne fakty mimo istnienia ku temu dostatecznej podstawy w zebranych materiale.

Jak już wyżej wskazano , gdy sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym z całości materiału dowodowego, z którego można wysnuć także wnioski odmienne, nie można mu przypisać zarzutu naruszenia art. 233 § 1. Takie działanie mieści się bowiem w przyznanych sądowi kompetencjach do swobodnego uznania, którą z możliwych wersji uznaje za prawdziwą (wyroki SN: z 27 września 2002 r., II CKN 817/00,).

Zgodnie z art. 238. § 1.k s h Zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek nadanych pocztą kurierską, wysłanych co najmniej dwa tygodnie przed terminem zgromadzenia wspólników. Zamiast listu poleconego lub przesyłki nadanej pocztą kurierską, zawiadomienie może być wysłane wspólnikowi pocztą

elektroniczną, jeżeli uprzednio wyraził na to pisemną zgodę, podając adres, na który zawiadomienie powinno być wysłane.

Co prawda z treści tego przepisu nie wynika, że zgromadzenie wspólników zwołuje się za pomocą listów poleconych lub przesyłek kurierskich bez konieczności pisemnego potwierdzenia odbioru.

Nie budzi jednak wątpliwości, że wyeliminowanie z treści dotychczasowego art. 238 § 1 k.s.h. wymogu pisemnego odbioru listu czy przesyłki, nie powoduje, że samo wysłanie zawiadomienia listem poleconym czy przesyłką kurierską pozbawia wspólników wystąpienia z powództwem o uchylenie podjętych na zgromadzeniu uchwał. (Magdalena Olczyk Komentarz do zmiany art.238 Kodeksu spółek handlowych wprowadzonej przez Dz.U. z 2003 r. Nr 229 poz. 2276).

W sytuacji, bowiem, gdy wspólnik nie będzie w stanie z przyczyn obiektywnych otrzymać zawiadomienia (np. miał nieprzewidziany wyjazd za granicę w sprawach rodzinnych; miał wypadek i przebywa w szpitalu w stanie niepozwalającym mu na zapoznanie się z treścią zawiadomienia; bądź też został tymczasowo aresztowany i przebywa w areszcie śledczym co uniemożliwia mu nawet dowiedzenie się o wysłanym zawiadomieniu) nie można uznać, że wystarczające dla prawidłowego zwołania zgromadzenia jest jedynie nadanie przesyłki na pocztę czy kurierowi. Nie można bowiem uznać, by w sytuacji, gdy interes wspólnika wymaga ochrony i bez swojej winy nie jest on w stanie stawić się na zgromadzenie czy też nawet ustanowić pełnomocnika działającego w jego imieniu, bądź też zbyt późno otrzymał zawiadomienie by podjąć jakąkolwiek decyzję, można było uznać, że wspólnik nie może skorzystać z ochrony.

W niniejszej sprawie powód M. S. (1) wykazał, że z przyczyn obiektywnych nie otrzymał zawiadomienia o terminie Walnego Zgromadzenia i tym samym nie był o nim prawidłowo zawiadomiony.

Również nieuzasadnione są zarzuty dotyczące drugiego z powodów – J. B., a sprowadzające się do tego, że sąd oparł się w swoich ustaleniach na treści protokołu sprzedaży ruchomości. Protokół ten został sporządzony w sprawie egzekucyjnej wierzyciela J. B. przeciwko (...) Sp z o.o. dołączony do akt z poświadczeniem notarialnym za zgodność.

W dniu 19 czerwca 2014 r w kancelarii komornika w Ś. odbyła się licytacyjna sprzedaż 33 udziałów dłużnika wspólnika w pozwanej spółce (...) Sp. Z o.o. w P. . Z treści protokołu wynika, że w trybie art. 869 k.p.c. udzielono przybicia J. B. za cenę 1237, 50 zł . Z protokołu wynika, że ani wierzyciel, ani dłużnik nie złożyli skargi na udzielenie przybicia . Ponadto dołączony został z notarialnym poświadczeniem za zgodność dowód uiszczenia w dniu 18 czerwca 2014 r . kwoty 1237,50 zł.

Zgodnie z art. 869 k.p.c. § 1. Komornik udzieli przybicia osobie ofiarującej najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postępień nikt więcej nie zaoferował.

§ 2. Z chwilą przybicia dochodzi do skutku sprzedaż ruchomości na rzecz nabywcy. Od tego czasu należą do niego pożytki ruchomości.

Przez przybicie licytant nabywa tylko uprawnienie do własności ruchomości, samej własności jednak nie uzyskuje. Przeniesienie własności nabytej ruchomości następuje dopiero po uiszczeniu ceny i uprawomocnieniu się postanowienia o udzieleniu przybicia (art. 874). Na udzielenie przybicia w egzekucji z ruchomości przysługuje skarga.

Skarga jednak na udzielenie przybicia jest szczególnym środkiem zaskarżenia, pod wieloma względami różniącym się od skargi na czynności komornika, uregulowanej w art. 767. Legitymację do wniesienia skargi mają wierzyciel i dłużnik.

Skarga taka powinna być złożona do protokołu licytacji. Wobec tego, że skarga powinna zostać złożona „do protokołu licytacji”, należy przyjąć, że nie mamy do czynienia z terminem, lecz właśnie z określonym w ustawie etapem postępowania, który kończy się zamknięciem protokołu. (art. 870 k.p.c.). Ujmując tę kwestię od strony praktycznej, należy stwierdzić, że skarga powinna zostać złożona do protokołu niezwłocznie po udzieleniu przybicia, najpóźniej po wpisaniu do protokołu stwierdzenia o udzieleniu przybicia (§ 100 rozp.czyn.kom.). Skoro złożenie skargi nie następuje

w określonym terminie, lecz na pewnym etapie postępowania, instytucja przywrócenia terminu nie ma zastosowania. (patrz kom do art. 870 k.p.c. T. Ereciński ,K. Pietrkowski lex)

W niniejszej sprawie w dniu nabycia udziałów powód J. B. miał już zapłaconą kwotę , a z protokołu wynikało , że nikt nie wniósł skargi . A więc protokół stanowił wystarczającą podstawę do przyjęcia , że właścicielem udziałów od tego dnia jest powód .

Zgodnie bowiem z art. 187 ksh § 1. O przejściu udziału, jego części lub ułamkowej części udziału na inną osobę oraz o ustanowieniu zastawu lub użytkowania udziału zainteresowani zawiadamiają spółkę, przedstawiając dowód przejścia bądź ustanowienia zastawu lub użytkowania. Przejście udziału, jego części lub ułamkowej części udziału oraz ustanowienie zastawu lub użytkowania jest skuteczne wobec spółki od chwili, gdy spółka otrzyma od jednego z zainteresowanych zawiadomienie o tym wraz z dowodem dokonania czynności.

Gdy nabycie udziału nastąpiło w drodze egzekucji, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, należy dołączyć zaświadczenie komornika albo odpis protokołu sprzedaży (tak Mateusz Rodzyńkiewicz Komentarz do art.187 Kodeksu spółek handlowych). Podobny pogląd został zaprezentowany również w komentarzu R. P. , T. S. do art. 187 k.s.h. według których innymi stanowiącymi dowód przejścia udziału będą: w przypadku sprzedaży egzekucyjnej - **odpis protokołu sprzedaży udziału**, w przypadku działu spadku - odpis orzeczenia lub aktu notarialnego.

Jeżeli chodzi natomiast o zawiadomienie to może ono nastąpić w formie dowolnej (tak również SN w wyroku z dnia 30 marca 2012 r., III CSK 232/11, LEX nr 1217210 – Zawiadomienie, o którym mowa w art. 187 § 1 k.s.h., nie wymaga żadnej szczególnej formy, może być wobec tego dokonane w każdy sposób, byle dotarło ono do spółki. Art. 187 § 1 k.s.h. w zakresie wykazania skuteczności przejścia udziału wobec spółki wymaga od nabywców udziałów podwójnej aktywności. Osoby te nie tylko muszą zawiadomić spółkę o przejściu udziałów, ale muszą także tę okoliczność udowodnić. Również i w tym zakresie ustawa nie określa wymagań pozwalających na uznanie przejścia udziałów za udowodnione wobec spółki.)

Dowód powinien mieć co najmniej formę pisemną (zwykłą, poczta elektroniczna, faks. Zgodnie z art. 205 § 2 k.s.h. oświadczenia składane spółce oraz doręczenia pism mogą być dokonywane wobec jednego członka zarządu lub prokurenta.

Z dokumentów znajdujących się w aktach jednoznacznie wynika , że B. N. – członek zarządu pozwanej spółki został zawiadomiony przez J. B. o nabyciu udziałów i otrzymał odpis protokołu sprzedaży licytacyjnej wraz z dowodem uiszczenia ceny.

Powód J. B. wykazał więc , że w chwili zwołania Walnego Zgromadzenia był współnikiem pozwanej spółki w miejsce (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. , a nie został zawiadomiony o terminie Walnego Zgromadzenia.

Ponadto z zeznań powodów jednoznacznie wynikało , że gdyby byli na w/w zgromadzeniu to głosowali by przeciw tym uchwał , a więc nieprawidłowe zwołanie zgromadzenia miało niewątpliwie wpływ na treść tych uchwał .

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie ART. 385 k.p.c. apelację jako nieuzasadnioną na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108§ 1 k.p.c. oraz § 8 ust. 1 pkt 22 w zw. z § 10 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U z 2015 r poz. 1800)

Mikołaj Tomaszewski Andrzej Daczyński Ryszard Marchwicki